

## פקודת התעבורה (תיקון)

מס' 11 לשנת תש"ט — 1948

מועצת המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. בפקודת ההובלה בדרכים (פרק קכ"ח) ובכל חוק אחר, וכן בכל מסמך, שכתוב בהם "פקודת ההובלה בדרכים", קרי "פקודת התעבורה".
2. פקודת התעבורה תתוקן כדלקמן: —  
 (א) בסעיף קטן (1) מסעיף 2 תוחלף ההגדרה "הרשות למתן רשיונות" בהגדרה הבאה:  
 "הרשות למתן רשיונות" פירושה המפקח על התעבורה או אדם שאליו העביר המפקח, על פי הודעה בעתון הרשמי, את סמכויותיו כרשות למתן רשיונות, כולן או מקצתן.  
 (ב) בסעיף 9 תוחלפנה המלים "מפקח המשטרה המחוזית" במלים "הרשות למתן רשיונות".  
 (ג) בסעיף קטן (ב) מסעיף 11 תבואנה המלים "לנציג דיפלומטי של מדינה זרה, או" לפני המלים "לפקיד קונסולרי".  
 (ד) בסעיף קטן (ט"ז) מסעיף 23 תוחלפנה המלים "קצין משטרה גבוה" במלים "הרשות למתן רשיונות".
3. שר התחבורה רשאי להתקין תקנות בדבר כינונה ומינויה וקביעת תפקידיה של כל רשות שלדעתו תהא דרושה בקשר לביצועה של פקודת התעבורה.
4. פקודה זו תיקרא בשם "פקודת התעבורה (תיקון), תש"ט—1948".

ט"ז בחשון תש"ט (18 בנובמבר 1948)

דוד בן-גוריון  
ראש הממשלה

פליכס רוזנבליט      דוד רמז  
שר המשפטים      שר התחבורה

דברי הסבר:

המטרה העיקרית של פקודה זו היא להעביר את הסמכויות למתן רשיונות לפי הפקודה העיקרית משלטונות המשטרה למפקח על התעבורה. מטרה זו תושג על ידי תיקון הסעיפים בהם מופיעים שלטונות המשטרה.

סעיף 2 (ג) מעניק גם לנציגים דיפלומטיים את הפיטורים ממס רישום ומס רשיון שהיו ניתנים עד כה רק לפקידים קונסולריים.

סעיף 3 בא על מנת לסלק ספק שהיה עלול להתעורר בנוגע לסמכויות שר התחבורה.